

světlení. Teprve v případě, kdyby tento postup byl bezúspěšný, mohl by obhájce žádati o výslech jiného znalce.

Taktéž neprávem byl uplatňován důvod zmatečnosti podle § 385, čís. 1 a) tr. p.

Nižší soudy správně shledaly nedbalost obžalovaného H. v tom, že na silnici ledem pokryté, tedy velmi kluzké, jel rychlostí asi 45 km a nezmírnil rychlost, ačkoliv měl předejeti cyklistu, který jel před ním středem silnice a nereagoval na jeho výstražná znamení, z čehož obžalovaný byl povinen usuzovati, že cyklista neslyší výstražná znamení. Obžalovaný H. měl počítati s tím, že při předjíždění bude míti k dispozici pouze část jízdní dráhy, asi 3½ m širokou a že při odbočování může auto na náledí lehce dostat smyk, který zase mohl býti vzhledem k tomuto stavu silnice velmi nebezpečný pro život a zdraví osob cestujících v autě.

Ke zjištění nedbalosti obžalovaného H. stačí, že si měl uvědomiti všeobecně nebezpečí rychlé jízdy za daných okolností, totiž když viděl před sebou na silnici cyklistu, jenž se mu nevyhýbal a jehož měl obžalovaný předejeti, a za tím účelem zabočit do prava na kluzké silnici; nesejde na tom, jestli si obžalovaný neuvědomil, že toto nebezpečí může býti stupňováno tím, že u cesty byl strom a že cyklista před ním jedoucí může nesprávně jeti. Spoluzavinění cyklisty obžalovaného L. B. nevylučuje vinu obžalovaného šoféra, jehož nedbalost byla též v příčinné souvislosti se smrtí a těžkým poškozením více osob.

Nevyskytuje se tu ani další důvod zmatečnosti podle § 385, čís. 1 c) tr. ř., uplatňovaný námitkou, že obžalovaný H. jednal v tísní. Zavinění tohoto obžalovaného spočívalo v nepřiměřeně rychlé jízdě, která za daných okolností, na něž bylo poukázáno, ohrožovala život a zdraví osob cestujících v autě, nikoliv v tom, že se snažil vyhnouti se cyklistovi B. Proto nelze tuto právě uvedenou okolnost posuzovati s hlediska § 80 tr. z. Jinak není tu předpokladů tohoto ustanovení zákona už proto, že nebezpečí, jež nastalo pro šoféra a osoby cestující v autě, nevzniklo náhodou, nýbrž z viny stěžovatelovy.

Čís. 5738.

Obecný starosta je podľa zákona oprávnený zakročiť úradne proti porušeniu klľudu a verejného poriadku v obci.

Ustanovenie § 308 tr. zák. predpokladá, že pachatelia nejednali na základe predchodzieho spoločného dohodnutia.

K otázke rozporu medzi výrokom a odôvodnením rozsudku v smysle § 384, čís. 10 tr. por.

(Rozh. zo dňa 4. novembra 1936, Zm IV 451/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. Ch. a spol. pre zločin násilia proti členu vrchnosti zmätočné sťažnosti obžalovaných zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Po zákone z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. uplatnená zmätočná sťažnosť namieta, že nepatrí k výkonu povolania obecného starostu, aby medzi bijúcimi sa mladíkmi zjednával poriadok. Zmätočná sťažnosť nie je tu základná.

Podľa § 21, lit. g) zák. čl. XXII/1886 agenda miestnej bezpečnostnej polície patrí do oboru obcí. Podľa § 62 cit. zák. obecné predstavenstvá obstarávajú agendy, ktoré sú obciam zákonom prikázané, pokiaľ tieto agendy nepatria do oboru iných orgánov. Nakoľko do kompetencie obecného predstavenstva patrí výkon miestnej bezpečnostnej polície a obecný starosta je predsedom obecného predstavenstva, je obecný starosta podľa zákona oprávnený zakročiť úradne proti porušeniu klúdu a verejného poriadku.

Podľa zistenia nižších súdov bol obžalovaný J. K. starší ako obecný starosta požiadaný, aby zakročil ako obecný starosta pri bitke, teda pri porušení verejného poriadku, obžalovaný J. K. starší ako starosta obce tak učinil a bol preto tento jeho úkon po práve.

Na základe § 385, č. 1 b) tr. p. uplatnená zmätočná sťažnosť namieta vadnosť kvalifikácie a uvádza: alebo je možno zistiť, kto spôsobil zlomenie ruky, a potom obstoí kvalifikácia, ale iba pre jednu osobu, alebo nie je možno zistiť, kto spôsobil toto zlomenie ruky, a potom má byť kvalifikácia a výmera trestu zmenená.

Z tohoto prevedenia zmätočnej sťažnosti možno usudzovať, že zmätočná sťažnosť jednak vecným poukazom vznáša námietku beztrestnosti toho, kto práve ruku nezlomil, jednak sa domáha kvalifikácie podľa § 308 tr. z. Zmätočná sťažnosť nie je základná.

Podľa zistenia odvolacieho súdu výsledkom smluveného útoku obžalovaných J. K. mladš., A. K. a M. B. bolo mimo iného aj zlomenie ruky obžalovaného J. Ch.

Nakoľko tedy bolo zistené, že pachatelia sa pred činom na útok dohodli a všetci sa útoku zúčastnili, ide o spolupachateľstvo činu podľa §§ 70, 301 tr. z., pri ktorom každý z účastníkov je zodpovedný za výsledok, hoci aj len jedným z pachateľov privedený, kým ustanovenie § 308 tr. z. predpokladá, že pachatelia nejednali na základe predchodzieho spoločného dohodnutia.

Na základe § 384, č. 10 tr. p. uplatnená zmätočná sťažnosť vytýka rozpor výrokovej časti rozsudku s jeho odôvodnením a uvádza, že vo výrokovej časti bol rozsudok súdu prvej stolice zrušený a čin kvalifikovaný ako zločin, kým v odôvodnení rozsudku je uvedené, že odvolací súd rozsudok súdu prvej stolice čo do viny a kvalifikácie potvrdil. Zmätočná sťažnosť nie je základná.

Odvolací súd ponechal bezo zmeny zákonnú kvalifikáciu činu a iba vyvodil kvalifikačné dôsledky plynúce z výmery trestu; tým sa ale nijak nedotknul zákonnej povahy činu samého. Nie je tedy vytýkaný rozpor medzi výrokovou časťou rozsudku a jeho odôvodnením.